

YLENIA BRAVO

Kalbindeki

İŞIĞI
Kaybetme!

GİZEM DOLU BİR KAÇIŞ
VE ARAYIŞ HİKÂYESİ

ÇİZER: CARLA MANEA

carpe diem!

Uzun yıllar önce, bu hikâye henüz daha başlamadan, Farola şehri kapkara bulutlarla çevrili, kasvetli bir şehirdi. Şiddetli fırtınalar gökyüzünü şimşeklerle ikiye böler, gök gürültüleri dolapların camlarını titretir, rüzgâr evlerin kırık dökük panjurlarını döverdi. Yağmur günlerce devam ederdi ve bir fırtına ile öbürü arasında karanlık hüküm sürerdi.

Evler terk edilmişçesine ıssızdı. Hepsinin duvarlarından gri sıvalar dökülürdü. Çatıdaki kiremitler çoğunlukla kırık ve kirli pencerelerinde bir yaşam belirtisi görülmezdi. Pencere kenarlarındaki saksılar, yalnızca yağmurdan ıslanmış toprakla dolu olurdu. Sadece bazen bir zamanlar o saksının içinde yaşadığı anlaşılan bir bitkiden geriye kalanlar görülebilirdi.

Kırılmış ağaç dalları, kuru yapraklar ve çer çöple dolu engebeli yollardan geçmek neredeyse imkânsızdı. Hiç yeşillik yoktu. Yalnızca çorak toprak, çıplak ağaçlar ve beton vardı. Her yer harap halde ve terk edilmiş gibiydi.

Bu renksiz dünyada yaşayan talihsiz insanlar ise kamburlaşmış sırtları, eğik başları, donuk gözleri ve asık suratlarıyla her gün oradan oraya sürüklenip dururlardı. Herkes, her gün yapmak zorunda olduğu aynı şeyleri yapar, gitmek zorunda olduğu aynı yerlere giderdi. Ne bir gülücük ne bir tatlı söz ne de bir şaka vardı. Ta ki Lambacılar bu karanlık şehre ulaşana dek...

Belki bazılarınız onların kim olduğunu merak etmiştir. Belki bazılarınız onları zaten duymuştur. Hatta belki de içinizden biri onlardan bir tane görmüştür... Ama hayır, sanmam. Çünkü onları görmek çok zordur.

Lambacılar, çok sessiz ve çekingen tiplerdir ve buralarda yaşamazlar. Onlar göklerin çok çok ötesinde, yükseklerde, adına 'Lambacılar Ülkesi' denen, küçük bir ülkede yaşarlar.

Lambacılar Ülkesi, irili ufaklı sokak lambaları ile ışıldayan, parlak bir yerdir. Bu ülkede, bulutlardan yapılmış yumuşacık yatakları, porselen kaplı banyoları ve ışıltılı mutfakları olan altın renkli evler vardır.

Yolların üzerinde, ülke sakinlerinin dinlenmek, kendilerini iyi hissetmek ve parıltıyla kaplanmak için gittikleri, yıldız tozu şelaleleri bulunur. Bu güzel ülkenin tam ortasında ise

kapısı parlak süslemelerle bezeli devasa bir saray yer alır. Bu sarayda Yüce Lambacılar Meclisi toplanır.

Ne? Bunları daha önce hiç duymadınız mı yani? Çok yazık! Benim zamanda böyle şeyler daha dünyaya gözünü açar açmaz öğrenilirdi.

Her neyse, ne diyordum... Lambacılar Meclisi, bilge Lambacılardan oluşan bir kuruldur. Bu kurul, ülkenin nasıl yönetileceğini belirleyen siyasi, taktiksel, idari kararların alındığı toplantılar düzenler. Ama Meclis'in asıl ve en önemli görevi Harita'yı kontrol etmektir.

Harita, insanların dünyasını temsil eder. Haritada her insan şehrinin üstünde temsilen bir lamba bulunur. Eğer lamba yanıyor, orada barış ve huzur var demektir. Yok eğer lamba yanmıyorsa, orada anarşi, savaş ve kaos vardır. O halde lambalar hep yansa ne iyi olur, öyle değil mi?

Lambacılar, Karanlık'a karşı mücadele ederler. Bu, yüzyıllardır böyledir. Bir Lambacı olmak bu yüzden büyük bir onurdur. Tabii beraberinde pek çok sorumluluk da getirir.

Şu da var ki Lambacılar Ülkesi'nde yaşayan herkes Lambacı olamaz. Yalnızca Lumen'i geçebilenler Lambacı olmaya hak kazanırlar.

Merak ettiğinizi biliyorum ama maalesef size Lumen'in ne olduğunu şu an açıklayamam.

Hoşça kalın.

Bay R.